

Kunigas Gediminas Ignas BLYNAS

Gediminas Ignas Blynas gimė 1917 m. rugpjūčio 28 d. Pazūkų kaime, Pušaloto parapija, Pasvalio rajone. Gimimo data kitų šaltinių duomenimis – 1917 m. liepos 22 d.

Tėvai: Ignotas Blynas (1873–1947) ir Eleonora Petruolytė-Blynienė (1883–1947). Augo 12 vaikų šeimoje. Brolis Laimingas Feliksas Blynas (1922–2002) – kunigas, teologas.

1923–1927 m. mokėsi Pazūkų pradžios mokykloje, 1927–1935 m. baigė Panevėžio gimnaziją. 1935–1936 m. studijavo Kauno Vytauto Didžiojo universiteto Technikos fakultete.

Mobilizuotas 1936 m. lapkritį, iki 1937 m. sausio pabaigos G. Blynas tarnavo Lietuvos kariuomenėje 1-ajame inžinerijos batalione. 1938–1943 m. jis studijavo Kauno tarpdieceziniame kunigų seminarijoje. Studijų metais jis buvo klierikų abstinentų sienlaikraščio "Vita nova" redaktorius. 1943 m. birželio 15 d. Panevėžio Kristaus Karaliaus katedroje jis buvo išventintas kunigu.

1943–1944 m. G. Blynas tarnavo Adomynės Švč. Mergelės Marijos Vardo parapijoje vikaru, talkino klebonui Juozapui Vilėniškiui. Adomynėje jis susidomėjo 1941 m. kovo 30 d. buvusiu Švč. Mergelės Marijos apsireiškimu Šimonyse. Panevėžio vyskupui Kazimierui Paltarokui pritarus, jis išsamiai tyrinėjo ir dokumentavo šį įvykį, užrašė daugiau kaip 30 liudijimų, sukaupdamas ir išsaugodamas išsamiausią medžiagą apie šį apsireiškimą.

1944 m. rugsėjo 15 d. jis buvo perkeltas ir mėnesį tarnavo vikaru Biržuose, buvo tikybos mokytojas. Nuo 1944 m. spalio 16 d. jis buvo Panevėžio Kristaus Karaliaus katedros vikaras, ten pasižymėjo kaip gabus pamokslininkas. Panevėžyje G. Blynas sovietinės valdžios buvo apkaltintas žmonių žudymu Troškūnuose, bet apsigynė įrodęs, kad Troškūnuose niekada nėra buvęs ar gyvenęs.

Paskirtas 1948 m. rugpjūčio 9 d., pusantr mėnesio jis administravo Berčiūnų bažnyčią, bet ji netrukus buvo sovietinės valdžios uždaryta, todėl administratorius liko be pareigų. 1948 m. rugsėjo 22 d. G. Blynas buvo perkeltas į Panevėžio Šv. apaštalo Petro ir Povilo parapiją vikaru ir šias pareigas ėjo keturis mėnesius. Paskirtas 1949 m. sausio 13 d., 1949–1950 m. jis tarnavo vikaru Kupiškyje. Nuo 1950 m. birželio 9 d. G. Blynas 1950–1952 m. tarnavo Palėvenėlės Švč. Mergelės Marijos parapijos administratoriumi, ten dėl sovietinės valdžios palaikomos nuolatinės įtampos sutriko jo sveikata. Paskirtas 1952 m. rugpjūčio 5 d., 1952–1955 m. jis buvo Grūžių Švč. Mergelės Marijos parapijos klebonas. 1953 m., po J. Stalino mirties, G. Blynas oficialiu raštu kreipėsi į Sovietų Sąjungos aukščiausiąją vadovybę, prašydamas suteikti laisvių Lietuvos katalikams: leisti spausdinti maldynus, giesmynus, porą religinių laikraščių – inteligentams ir kitiems tikintiesiems. Jo prašymas vėliau iš dalies buvo patenkintas, leista spausdinti religines knygas. G. Blynas taip pat buvo parengęs filosofinį veikalą, kuriame, remdamasis klasikais, bandė susieti katalikybę ir komunizmą, tačiau nesulaukęs nei sovietinės valdžios, nei religinės bendruomenės pritarimo, šį savo kūrinį sunaikino. Dėl nuolat blogėjančios sveikatos 1955 m. balandžio 29 d. jis pasitraukė iš klebono pareigų ir metus gydėsi.

1956 m. birželio 18 d. G. Blynas buvo paskirtas Lukštų Šv. apaštalo Jono parapijos administratoriumi, tačiau šias pareigas ėjo tik mėnesį. Pablogėjęs sveikatai, 1956 m. liepos 11 d. jis perkeltas altarista į Debeikių Šv. Jono Krikštytojo parapiją, kur 1956–1957 m. gyveno, globojamas brolio kunigo Laimingo Felikso Blyno, padėdamas jam statybų ir ūkio darbuose.

1957 m. lapkričio 28 d. jis persikėlė į Kupiškį, kur 1957–1959 m. buvo šios parapijos altarista. Kiek pagerėjęs sveikatai, 1959 m. kovo 12 d. jis grįžo į Debeikius ir 1959–1960 m. buvo Debeikių parapijos altarista vikaras kooperatorius, talkinęs broliui klebonui L. F. Blynui.

1960 m. lapkričio 2 d. kartu su broliu G. Blynas buvo perkeltas altarista į Dusetų Švč. Trejybės parapiją. Čia dvasininkas 1960–1968 m. ilsėjosi nuo pastoracijos, augindamas triušius ir prižiūrėdamas bityną, todėl palaipsniui atgavo sveikatą.

1968 m. spalio 3 d. G. Blynas buvo paskirtas Daugailių Šv. Antano Paduviečio parapijos klebonu ir šias pareigas ėjo 1968–1970 m.

Neįstengdamas savarankiškai susitvarkyti su pastoracine veikla, 1970 m. gegužės 26 d. jis buvo perkeltas vikaru į Rokiškį, kur 1970–1971 m. talkino klebonui broliui L. F. Blynui. Nuo 1971 m. rugsėjo 6 d. jis buvo paskirtas vikaru į **Krekenavą** kur tarnavo 1971–1973 m.

Paskirtas 1973 m. kovo 12 d., 1973–1977 m. G. Blynas buvo **Vadaktėlių** Šv. Jono Nepomuko parapijos klebonas. Vadaktėliuose jis suremontavo bažnyčią ir kitas parapijos patalpas, subūrė parapijos chorą, aktyviai katekizavo vaikus.

1977 m. liepos 14 d. jis buvo perkeltas į Kupreliškį, kur pakeitė mirusį kleboną Aleksandrą Papučką, ir 1977–1981 m., iki gyvenimo pabaigos, buvo Kupreliškio Šv. arkangelo Mykolo parapijos klebonas. Jis sutvarkė Kupreliškio bažnyčios stogą, įstatė dviejuose languose vitražus, rūpinosi papildyti parapijos apeiginį inventorių, subūrė parapijos chorą.

Mirė 1981 m. vasario 10 d. Biržuose ligoninėje. Palaidotas Kupreliškio kapinėse. Kapą ženklina brolio L. F. Blyno pastatytas paminklas, primenantis akmeninį altorių, su metaliniu kryžiumi.